Rocznik 1935. Nr. 19.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 11-go maja 1935 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Obwieszczenie

Ministra Skarbu

z dnia 25 kwietnia 1935 r.

o wartości jednego grama czystego złota

(Monitor Polski z dnia 30 kwietnia 1935 r. Nr. 100 poz 133).

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc maj 1935 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Za Ministra Skarbu:

(—) A. Koc.
Podsekretarz stanu.

2.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 28 marca 1935 r.

o ulgach w spłacie zaległości podatkowych

(Dz. U. R. P. z dnia 30 marca 1935 r. Nr. 22 poz. 135)

Na podstawie art. 1 i art. 5 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 292) oraz art. 130 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346) zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Umarza się z urzędu zaległości, bez względu na ich wysokość, pochodzące z przypisów dokonanych przed 1 kwietnia 1933 r., a figurujące w księgach bierczych w dniu 31 marca 1935 r., w następujących państwowych podatkach:

1. gruntowym, pobieranym od jednostek zbiorowych,
2. gruntowym, wymierzanym indywidualnie — przypadające od tych płatników, dla których wymiar tego podatku za rok podatkowy 1934 nie przekracza sumy zł 20;
3. od nieruchomości, od lokali i od placów budowlanych — przypadające od płatników, dla których wymiar za rok podatkowy 1934 w każdym z tych podatków nie przekracza sumy zł 100;
4. wojskowym.

2. Umarza się z urzędu zaległości w podatkach, przemysłowym od obrotu i dochodowym (dział I), pochodzące z przypisów dokonanych przed 1 kwietnia 1933 r., a figurujące w księgach bierczych w dniu 31 marca 1935 r. o ile ogólna suma tych zaległości, w każdym z tych podatków, przypadająca od poszczególnych płatników, nie przekracza sumy zł 20.

3. Sumy, wymienione w ustępach poprzedzających, obejmują wyłącznie należności w samym podatku bez pobieranych ewentualnie do tych należności dodatków lub należności ubocznych.

§ 2.

Umarza się z urzędu zaległości w grzywnach, nałożonych przed dniem 1 kwietnia 1933 r. w zakresie podatków, wymienionych w § 1, o ile zaległości te w każdej poszczególnej grzywnie nie przekraczają sumy zł 100. Zaległości te podlegają umorzeniu także w tych wypadkach, gdy płatnicy nie korzystają z ulg określonych w § 1.

§ 3.

1. Umorzenie, przewidziane w § 1 dla zaległości w podatkach, powoduje umorzenie przypadających od zaległości dodatków państwowych i samorządowych, kar za zwłokę lub odsetek za odroczenie oraz kosztów egzekucyjnych.

2. Jeżeli z tytułu podatków: od nieruchomości i dochodowego zaległości nie istnieją, natomiast istnieją zaległości w pobieranych do tych podatków dodatkach, dodatki te umarza się z urzędu, o ile pochodzą one z przypisów dokonanych przed 1 kwietnia 1933 r., a figurują w księgach bierczych w dniu 31 marca 1935 r., i o ile ogólna ich suma, w każdym z tych dodatków, przypadająca od poszczególnych płatników, nie przekracza sumy zł 20.

3. Niezależnie od przepisów ustępu 1 umarza się z urzędu pochodzące z okresów z przed 1 kwietnia 1933 r. opłaty za upomnienia, nieprzekraczające sumy zł 3, które stały się zaległością w związku z tem, że na skutek doręczonego upomnienia płatnik uiścił wymienione w niem zaległości, nie uiścił natomiast opłaty należnej za samo upomnienie; umorzeniu z urzędu podlegają także wszelkie koszty egzekucyjne, które powstały w wyniku środków przymusowych, przedsięwziętych w celu ściągnięcia tych opłat za upomnienie.

§ 4.

Zaległości, o których mowa w paragrafach poprzedzających, podlegają umorzeniu, bez względu na to, czy w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego znajdowały się w toku postępowania odwoławczego lub przymusowego ściągania, czy też były odroczone lub rozłożone na raty.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu

(—) Wł. Zawadzki.

3.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu

z dnia 15 kwietnia 1935 r.

o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

(Monitor Polski Nr. 94 z 23 kwietnia 1935 r.)

Na podstawie art. 1 i art. 5 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 291) w brzmieniu ustawy z dnia 26 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 202) zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Przepisy rozporządzenia niniejszego stosuje się do zaległości w podatkach państwowych: gruntowym, przemysłowym, od obrotu, dochodowym (dział I.), od nieruchomości, od lokali, od placów budowlanych i wojskowym, wraz z dodatkami państwowemi i samorządowemi.

2. Zaległości podatkowe, wymienione w ust. (1), nazywane będą w dalszym ciągu rozporządzenia niniejszego zaległościami.

3. Ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszem, stosuje się w każdym podatku i w każdym okręgu wymiarowym odrębnie.

§ 2.

1. Ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszem, przysługują z urzędu osobom fizycznym, spadkom nieobjętym (wakującym) i spółkom jawnym, z następującemi zastrzeżeniami:

1) płatnicy, przeciwko którym wszczęto przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego dochodzenie karne z powodu naruszenia przepisów ustaw o podatkach, wymienionych w ust. (1) § 1, zagrożonego karą pozbawienia wolności, z ulg przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem nie korzystają, wyjąwszy przypadki, gdy na skutek przeprowadzonego dochodzenia płatnik został uwolniony od odpowiedzialności karnej lub gdy dochodzenie zostało umorzone;

2) płatnicy, którzy na podstawie § 10 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 listopada 1933 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o ulgach w spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 731), pozbawieni zostali prawa do ulg określonych w tem rozporządzeniu, korzystają z ulg wynikających z rozporządzenia niniejszego tylko pod warunkami ustalonemi w § 12;

3) płatnicy, posiadający ordynacje (fideikomisy) mogą uzyskać ulgi określone w rozporządzeniu niniejszem, w przypadkach gospodarczo uzasadnionych, w odniesieniu do wszystkich zaległości, bez względu na to, czy obciążają one tylko ordynacje, czy też także prywatne majątki tych płatników — na indywidualne podania wznoszone do Ministerstwa Skarbu.

2. Osoby, niewymienione w ust. (1), mogą uzyskać ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszem w przypadkach gospodarczo uzasadnionych, na podania wnoszone za pośrednictwem właściwych władz skarbowych do Ministerstwa Skarbu.

§ 3.

1. Płatnikowi, który w roku budżetowym 1934-35 uiścił co najmniej sumę, stanowiącą równowartość przypisanego mu w tym roku podatku (§ 1), a ogólna suma zaległości w tym podatku, wyprowadzona na dzień 31 marca 1935 r. w porównaniu z ogólną sumą zaległości, wyprowadzoną na dzień 31 marca 1933 r.:

1) nie uległa zwiększeniu lub zmniejszyła się nie więcej niż o 25% — umarza się połowę zaległości w tym podatku, pochodzących z okresów z przed 1 kwietnia 1933 r. a uwidocznionych w księgach bierczych według stanu na dzień 31 marca 1935 r

2) zmniejszyła się więcej niż o 25% — umarza się całkowicie zaległości wymienione w pkt 1.

2. Płatnikowi, któremu w roku budżetowym 1934/35 nie przypisano podatku (§ 1), a który jednakowóż posiada w tym podatku zaległości, pochodzące z okresów z przed 1 kwietnia 1933 r., umorzenia przewidziane w ust. 1 oraz ulgi określone w paragrafach następnych przysługują, o ile ogólna suma tych zaległości, wyprowadzona na dzień 31 marca 1935 r., w porównaniu z ogólną ich sumą, wyprowadzoną na dzień 31 marca 33 r., wskutek dokonanych uiszczeń nie uległa zwiększeniu lub zmniejszyła się w stopniu przepisanym w ust. 1.

§ 4.

1. Zapłatę zaległości w podatku, pochodzących z okresów z przed 1 kwietnia 1933 r., które nie ulegają umorzeniu na podstawie § 3 oraz pochodzących z roku budżetowego 1933/34, odracza się do dnia 31 marca 1938 r., o ile płatnik uiścił w roku budżetowym 1934/35 równowartość przypisanego mu w tym roku podatku i w latach budżetowych 1935/36, 1936/37 i 1937/38 będzie dobrowolnie uiszczać przypisywany mu w tych latach podatek.

2. Niedopełnienie warunków, określonych w ust. 1, powoduje natychmiastową wymagalność odroczonych zaległości wraz z odsetkami za czas od dnia 1. kwietnia 1934 r. oraz utratę prawa do dalszych ulg, wynikających z paragrafów następnych.

§ 5.

1. Płatnikowi, który:

1 a) w roku budżetowym 1934/35 uiścił przypisany mu w tym roku podatek, albo

b) w roku budżetowym 1934/35 uiścił, lub, zgodnie z postanowieniami § 7, uiści równowartość przypisanego mu w tym roku podatku i zarazem, w przypadkach przewidzianych w § 8, uiści w terminie do dnia 31 marca 1936 r. zaległości powstałe w tym podatku w roku budżetowym 1934/35, umarza się niezależnie od umorzeń, przewidzianych w § 3, 10% zaległości odroczonych w myśl § 4;

2) w latach budżetowych 1935/36, 1936/37 i 1937/38 uiści dobrowolnie podatek, jaki mu w tych latach będzie przypisywany, umorzy się w roku budżetowym 1935/36 — 15%
" " 1936/37 — 20%
" " 1937/38 — 25%
zaległości odroczonych w myśl § 4.

2. Prawo do umorzeń w poszczególnych latach budżetowych (ust. 1 pkt. 2) uzależnia się od nabycia prawa do umorzenia w roku poprzedzającym.

3. Podstawę umorzeń przewidzianych w ust. 1 stanowić będzie w każdym roku suma zaległości, odroczona w myśl § 4.

4. Umorżenia, przewidziane w ust. 1, dokonywane będą w ostatnim dniu każdego roku budżetowego. Wyjątek stanowi umorzenie przewidziane w pkt. 1 ust. 1, które dokonane będzie z końcem roku budżetowego 1935/36.

§ 6.

1. Odsetki i odsetki ulgowe, przypadające od zaległości odroczonych w myśl § 4, umarza się za czas od dnia ich powstania do dnia 31 marca 1934 r. włącznie.

2. Odsetki i odsetki ulgowe, przypadające od tych zaległości za czas od dnia 1 kwietnia 1934 r., nie będą pobierane przez czas odroczenia, jeżeli dopełnione zostaną przez płatników warunki, określone w § 4.

§ 7.

1. Płatnik, który w roku budżetowym 1934/35 nie uiścił sumy, stanowiącej równowartość przypisanego mu w tym roku podatku (§ 1), korzysta mimo to z ulg, określonych w rozporządzeniu niniejszem, jeżeli brakująca do wysokości tej sumy różnica oraz przypadające od niej odsetki zostaną wyrównane, bądź w drodze egzekucji, bądź w drodze dobrowolnej wpłaty, w terminie do dnia 1 czerwca 1935 r. Uzyskana z tego tytułu suma zostanie zarachowana na pokrycie zaległości powstałych w tym podatku w r. 1934/35.

2. Dla posiadaczy gospodarstw wiejskich, których główne zajęcie stanowi prowadzenie tych gospodarstw, termin uiszczenia różnicy wyznacza się na dzień 1 września 1935 r.

3. Przepisy ustępów poprzedzających mają odpowiednie zastosowanie do pokrycia zaległości w podatku, powstałych w roku budżetowym 1933/34, w tych wypadkach, gdy nie przypisano podatku w roku budżetowym 1934/35. Płatnik przez uiszczenie tych zaległości w terminach wyżej wskazanych może uzyskać prawo do odroczenia zaległości pochodzących z okresów z przed 1 kwietnia 1933 roku, przewidzianego w § 4, oraz do ulg, wynikających z paragrafów następnych, natomiast nie uzyskuje prawa do umorzeń przewidzianych w § 3.

§ 8.

Płatnikowi, który pomimo uiszczenia w roku budżetowym 1934/35 lub w terminach przewidzianych w § 7 równowartości przypisanego mu w tym roku podatku posiada powstałe w tym roku zaległości, zezwala się na spłatę ich w terminie do dnia 31 marca 1936 r., z odsetkami ulgowemi za czas od dnia powstania tych zaległości.

§ 9.

Wpłaty na poczet zaległości odroczonych w myśl § 4, dokonywane w okresie odroczenia, powodują pokrycie zaległości w stosunku
w roku budżetowym 1935/36 — 250%
„ „ „ 1936/37 — 200%
„ „ „ 1937/38 — 150%
dokonanej każdorazowo wpłaty oraz umorzenie odsetek, przypadających od pokrytych w ten sposób zaległości.

§ 10.

1. Wpłaty, o których mowa w § 9, mogą być dokonywane gotówką i obligacjami 6% pożyczki wewnętrznej (narodowej) i 5-owej pożyczki konwersyjnej z 1924 r.

2. Obligacja 6% pożyczki wewnętrznej (narodowej) i 5%-wej pożyczki konwersyjnej z 1924 roku będą przyjmowane według ich wartości imiennej od wszystkich ich właścicieli. Za właścicieli obligacyj pożyczki narodowej uważa się pierwonabywców tych obligacyj oraz osoby, które otrzymały te obligacje na zasadzie przelewu dokonanego za zgodą Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na zasadzie § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 maja 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 416).

§ 11.

1. Ilekroć przepisy rozporządzenia niniejszego uzależniają uzyskanie ulg od uiszczenia w roku budżetowym 1934/35 sumy, stanowiącej równowartość przypisanego w tym roku podatku, rozumie się przez to, co następuje:

1) „podatek przypisany” stanowi ogólna suma wymierzonego podatku łącznie z dodatkami zmniejszona o dokonane odpisy, dotyczące tegoż wymiaru;

2) przy ustalaniu równowartości uiszczeń bierze się pod uwagę wszelkie wpłaty dokonane w gotówce, w świadczeniach w naturze i w papierach wartościowych, któremi w myśl obowiązujących przepisów można spłacać należności podatkowe, oraz w kompensacjach, o których mowa § 2 art. 103 ordynacji podatkowej — bądź dobrowolnie, bądź w drodze egzekucji, z wyłączeniem wpłat, zaliczonych na odsetki, odsetki ulgowe i koszty egzekucji oraz wpłat, zużytych na pokrycie zaliczek na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1934 i 1935.

2. Ilekroć przepisy rozporządzenia niniejszego uzależniają uzyskanie ulg od dobrowolnego uiszczenia należności, rozumie się przez to wpłaty, dokonane przez płatnika przed upływem terminu, oznaczonego w doręczonem mu upomnieniu. W przypadkach szczególnie uzasadnionych przysługuje dyrektorowi izby skarbowej prawo przywrócenia lub przedłużenia powyższego terminu.

3. Jeżeli po zastosowaniu ulg określonych w rozporządzeniu niniejszem wymiar podatku za jeden z okresów poprzedzających dzień 1 kwietnia 1933 r. na skutek odwołania ulegnie zmianie, właściwa władza skarbowa podda przyznane ulgi rewizji i zastosuje je w takim rozmiarze, jaki będzie odpowiadał zmienionemu stanowi faktycznemu.

§ 12.

Płatnikom, wymienionym w pkt. 1 ust. 1 § 2, którzy w terminie do dnia 1 czerwca 1935 r. wpłacą w gotówce sumę, odpowiadającą równowartości przypisanych im w okresie od 1 kwietnia 1932 r. do 31 marca 1935 r. wszystkich podatków wymienionych w § 1 ust. 1, z dodatkami państwowemi i samorządowemi oraz z przypadającemi odsetkami i kosztami egzekucji, przyznaje się w odniesieniu do zaległości, pochodzących z okresów z przed 1 kwietnia 1932 r., ulgi określone w rozporządzeniu niniejszem, z tą różnicą, że ilekroć w rozporządzeniu tem powołana jest data 31 marca lub 1 kwietnia 1933 r., zastępuje się ją datą 31 marca lub 1 kwietnia 1932 r.

§ 13.

1. Przepisy rozporządzenia niniejszego nie naruszają przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25. listopada 1933 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o ulgach w spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 94. poz. 731), zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 20. września 1934 r., wydanem w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 816). Przepisy rozporządzenia niniejszego będą jednak stosowane tylko wobec tych płatników, którzy zrezygnują zupełnie z ulg przyznanych im wspomnianemi wyżej rozporządzeniami i o rezygnacji tej oraz o chęci korzystania z ulg, określonych w rozporządzeniu niniejszem, zawiadomią pisemnie właściwą władzę skarbową w terminie do dnia 15. maja 1935 r. Płatnicy, którzy wybiorą ulgi, określone w rozporządzeniu niniejszem, nie będą mogli następnie prosić o przywrócenie prawa do korzystania z ulg, określanych w rozporządzeniach na wstępie wymienionych.

2. Płatnicy, których zaległości podatkowe, pochodzące z przepisów dokonanych przed 1. kwietnia 1933 r., zostały umorzone na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28. marca 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 22. poz., 135), korzystają w odniesieniu do zaległości, powstałych w latach budżetowych 1933|34, 1934|35, z ulg, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem, na warunkach w niem ustalonych.

3. O ile chodzi o zaległości w podatku gruntowym, pobieranym od jednostek zbiorowych, warunek „uiszczenia w roku budżetowym 1934|35, równowartości przypisanego w tym roku podatku" zastępuje się warunkiem uiszczenia w roku budżetowym 1934|35 sumy podatku wymierzonego za rok 1934.

§ 14.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

4.

23 Dywizja Piechoty
Nr. spr. 896/35.

Katowice, dnia 19. kwietnia 1935 r.

Ostre strzelanie w Panewniku.

Zawiadamiam, że w okresie od 6. maja do 15. sierpnia br. z przerwą w niedzielę i święta oraz z przorwą od 17 do 23-go będą się odbywać ostre strzelania w Panewniku na strzelnicy znajdującej się na terenie posiadłości Zakładów Hohenlohego. Strzelania będą się odbywać w tym czasie każdego dnia od godz. 6-tej do 15-tej, jednak dostęp do rejonu zagrożonego strzelnicy będzie zamknięty w dnie strzelań od godz. 5-tej do 15,[30].

Wyjątek stanowią pracownicy Zakładów Hohenlohego, zaopatrzeni w specjalne legitymacje, którzy przeprowadzają pomiary terenu na północ od strzelnicy i którzy mają prawo przekroczyć płnc. linję punktualnie o godz. 15-tej.

Pozatem odbędą się strzelania nocne, których ścisłe terminy podadzą zainteresowanym władzom adm. właściwi dowódcy pułków.

Dowódca 23 Dywizji Piechoty

(—) Zając
Gen. Brygady.

Starostwo Świętochłowickie.
Nr. B: - 29|1.

Świętochł., dnia 8. maja 1935 r.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Starosta
w z.
(—) Mgr. Pietrański.
Wiecestarosta.

5.

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie folwarku Spyry Karola w Szarleju — W. Piekarach urzędowo stwierdzono zarazę i pomór świń.

Świętochłowice, dnia 23. IV. 1935 r.

Za Starostę:

(—) Niedoba.
Pow. Lek. Weter.

6.

Sprostowanie.

W Gazecie Powiatowej Nr. 17 w ogłoszonym okólniku z dnia 1. IV. 1935 r. w sprawie stosowania przepisów o przedsięwzięciach rozrywkowych do amatorskich zawodów sportowych (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 12 poz. 62) zakradł się błąd drukarski w ustępie 4, a mianowicie zdanie: Zrzeszenie nie posiadające pozwolenia na przedsięwzięcie itd. ma brzmieć: Zrzeszenie **„posiadające"** pozwolenie na przedsięwzięcie itd.

Druk: E. Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10